

Valgmenighedspræster fører kirkebog over de kirkelige handlinger, de foretager, efter de regler, der gælder for førelse af folkekirkens ministerialbøger. De ni anerkendte trossamfunds præster (Reformerte menigheder, Det romersk-katolske trossamfund, Det mosaiske trossamfund, Det metodistiske trossamfund, Svenska Gustafs församlingen i København, Den ortodokse russiske menighed i København, St. Alban's English Church i København, Det danske Baptistsamfund samt den norske menighed ved Kong Haakon Kirken i København) har pligt til at føre ministerialbøger i overensstemmelse med de af ministeriet til enhver tid fastsatte bestemmelser. Disse er i alt væsentligt de samme, som er gældende for førelsen af folkekirkens ministerialbøger.

Af hensyn til oprettelsen af det centrale personregister (CPR), hvis indhold af persondata bl.a. skal tilvejebringes ved indberetninger fra ministerialbogsførerne om stedfundne fødselsanmeldelser, blev det ved lov nr. 225 af 31. maj 1968 om anmeldelse af fødsler og dødsfald bestemt, at alle fødsler, der finder sted her i landet eller om bord i skibe eller luftfartøjer, hvis første ankomststed derefter er en dansk havn eller lufthavn, skal anmeldes til folkekirkens ministerialbøger. I de sønderjyske landsdele sker anmeldelsen som hidtil til det stedlige personregister. Også børn af forældre, der tilhører et anerkendt trossamfund, skal herefter registreres i folkekirkens ministerialbøger, og det påhviler ministerialbogsførerne inden for de anerkendte trossamfund straks at videresende modtagne fødselsanmeldelser til folkekirkens ministerialbogsfører, bilagt de attester m.v., som er fulgt med anmeldelsen. Ligeledes skal alle jordemoderanmeldelser straks videresendes til folkekirkens ministerialbogsfører.

I folketingssamlingen 1995-96 behandlede Folketinget et forslag til folketingsbeslutning fremsat af Enhedslisten om overførsel af administrative funktioner fra folkekirken m.fl. til de kommunale folkeregistre. Her blev det af et klart flertal (alle partier undtagen SF, FP og EL) med rette understreget, at den nuværende ordning rummer klare fordele både for staten og folkekirkens medlemmer. Den nuværende ordning er velfungerende, og for et meget stort flertal af befolkningen ville det betyde en serviceforringelse, hvis grundregistreringen blev flyttet fra folkekirken til folkeregistrene, fordi der er langt flere ministerialbogsførende sognepræster og kirkekontorer, end der er kommunale folkeregisterkontorer. Især i tyndbefolkede områder kan rejsen til rådhuset være ganske lang sammenlignet med turen hen til sognepræst/kirkekontor. Endelig betyder den nuværende ordning, at flertallet af borgere kun behøver at henvende sig ét

sted i forbindelse med fødsel eller navngivning og i forbindelse med dødsfald.

Overvejelser

Samtidig må det dog understreges, at man af principielle grunde bør stille det spørgsmål, om det i et samfund med ikke alene adskillige kristne frikirker, men også adskillige ikkekristne trossamfund, er rimeligt og naturligt, at et trossamfund står for hele den grundlæggende civilregistrering. Dertil kommer, at det er unaturligt, at vi har en forskellig civilregistrering nord og syd for Kongeåen. Derfor finder Kristeligt Folkeparti, at kommissionen bør undersøge og vurdere, på hvilken måde den fremtidige civilregistrering bedst vil kunne varetages for alle, der bor i Danmark.

Principielt burde kommissionen primært undersøge muligheden for og konsekvenserne af at fjerne civilregistreringen fra folkekirken og overføre den til de kommunale myndigheder. På den måde vil »den sønderjyske model« komme til at gælde i hele landet. Forslagsstillerne er naturligvis vidende om, at en bredt sammensat arbejdsgruppe under Kirkeministeriet i 1996 anbefalede, at de ca. 1400 kirkekontorer i Danmark i fremtiden skal benytte moderne database- og informationsteknologi til personregistreringen. Den 15. august 1996 besluttede kirkeministeren efter en drøftelse med partierne i Folketinget at tilslutte sig arbejdsgruppens anbefaling om et mere detaljeret arbejde med en elektronisk kirkebog som mål. Arbejdsgruppen fortsatte derefter sit arbejde med at analysere og udarbejde et forslag til en IT-baseret løsning for kirkebogsføringen. Arbejdsgruppen afgav ved årsskiftet 1997-98 sin rapport til ministeren, som på ny orienterede medlemmer af Folketingets Kirkeudvalg om planerne i februar 1998, altså kort tid før sidste folketingsvalg. Implementeringen af Den Ny Kirkebog (DNK) er langt fremskredet, og det forventes, at den nye elektroniske kirkebog kan indføres fra år 2001.

Forslagsstillerne mener, at der findes gode grunde for at indføre et moratorium for DNK, hvor man ikke alene får en bred folkelig debat af hele det elektroniske kirkebogs-projekt, men også en kommissions vurdering af den fremtidige civilregistrerings placering i Danmark. I betragtning af de betydelige ressourcer, der allerede er investeret i DNK, vurderer forslagsstillerne imidlertid, at det næppe vil være muligt at skabe flertal for denne løsning.

Derfor bør kommissionen undersøge en alternativ løsning i form af en parallel personregistrering ved en anden myndighed end folkekirken som et tilbud til de personer, der ikke er medlemmer af folkekirken. Det vil gøre det muligt for disse personer at undgå en kon-